

SØGER LÆRDOM VED LÆSNING OG VED TRO

NUMMER 24 | 15. DECEMBER 1927 | 76. AARGANG

BERED EDER FOR KRISTI ANDET KOMME.

Tale af Kirkens præsiderende Biskop *Sylvester Q. Cannon.*

Jeg forstaar, mine Brødre og Søstre, at Tiden er kort og meget kostbar i denne Eftermiddag. Jeg har glædet mig med eder i at høre disse Vidnesbyrd, der har været udtalt, og de Instruktioner, vi har modtaget igennem denne Konference; thi de har været sande, og for Kirkens Medlemmers Velfærd saavel som for den hele Menneskeslægts. Jeg glæder mig over det Faktum, at vi lever i denne Uddeling, om hvilken der i Konferencens Møder har været talt saa hyppigt — denne Tidernes Fyldes Husholdning, den sidste store evangeliske Uddeling, som Herren har at give. Denne Uddeling har der i de forbigangne Dage været skuet hen imod. Apostelen Paulus omtaler den Tid, da Herren skal samle alt i Kristo, baade det, der er i Himmelen, og det, som er paa Jorden. Vi lever i Tiden, forud for Frelserens Genkomst, da vor Herre Jesus Kristus skal regere paa Jorden i Fred og i Herlighed. Han kom her for nitten Hundrede Aar siden for i al Ydmyghed at fuldbyrde det Forsoningsarbejde, han var bestemt til at udføre.

Vi er bleven fortalt, at Historien gentager sig selv. Det synes mig, at der er en Sammenligning mellem denne Uddeling, der fandt Sted i Midten af Tiden, og den nærværende med den Forstaaelse, at Frelseren havde en Forløber i Johannes den Døber, der beredte Vejen for hans Komme. I denne Uddeling har der ogsaa været en Forløber; ikke en, der skulde berede Vejen direkte for Frelseren, men en, som skulde berede Vejen for Grundlæggelsen af denne Uddeling, at Værket maa vokse, saa Herrens Hensigter kan blive udført med Hensyn til Forberedelserne til hans store Komme, naar han skal komme og regere gennem de tusinde Aar. Jeg glæder mig over det, der er bleven gengivet i denne Uddeling, nemlig den guddommelige Autoritet, hvilken Profeten Joseph Smith modtog, — denne Autoritet, som havde været borte fra Jorden i mange hundrede Aar. Efter Uddelingen i Midten af Tiden, og efter at Apostelen havde udført et Arbejde med at forkynde Evangeliet, var der mange af de Mænd og Kvinder, der havde modtaget Evangeliet, som gradvis faldt fra Sandheden, og Autoriteten blev tabt, som Profeten Esaias siger: »Landet er besmittet for dets Indbyggeres Skyld; thi de har overtraadt Lovene, forvendt Ordinancerne og gjort den evige Pagt til intet.«

Saaledes var Forholdene i den mørke Tidsalder, Hundreder af Aar tilbage, som dog begyndte at dages ved Reformationstiden. Menneskene begyndte da at skue frem mod den Tid, da Sandheden og Evangeliets Fylde skulde komme til Jorden. Der kommer til min Erindring en Beretning fra Aarene omkring 1600, som blev given af en Mand, der var Leder af Puritanerne, som kom til Amerika. Det siges i denne, at John Robinson, der var Præst hos Pilgrimmene og var en gammel Mand af barnlig Natur og med stor Fantasi, sagde til dem, da de drog af Sted fra Holland: »Dersom Gud aabenbarer nogen Ting til os ved noget andet Middel, da gør eder færdig til at modtage det, ligesom vi altid har været villig til at modtage enhver Sandhed ved hans Tjeneste, for han var sikker

paa, at Herren havde mere Sandhed at frembringe fra hans hellige Ord.«

Der var mange af disse Folk, der skuede frem mod den Tid, da Evangeliet skulde blive gengivet. Og da det kom, og Missionærer blev udsendt til de forskellige Dele af Verden, var der i England hele Kommuner eller Menigheder, der var forberedt til at modtage Sandheden i dens Fylde. Jeg glæder mig over, at den guddommelige Autoritet, Guds Sons Præstedømme er blevet gengivet, ved hvilket enhver Mand, som er forberedt, og som er værdig og søger at leve i Henhold til Evangeliets Principper, kan nyde det Privilegium at modtage denne Magt og arbejde for Kirkens Velfærd, for Udbredelse af Evangeliet og bringe alle Ting tilsammen i Kristus for Fuldbyrdelse af hans Hensigter.

Jeg er glad, at vi besidder Sandheden med Hensyn til guddommelig Autoritet, hvilket er meget forskelligt fra den, som er antaget af Verdens Præster, ligeledes, at Herren har givet os Anledning til, at vi, ligesom i tidligere Uddelinger, kan blive beskikket til at arbejde for andres Salighed. Jeg glæder mig over, at Kirkens Ledere, som siden Kirkens Organisation har haft Ansvaret og som Vægtere paa Taarnet har sogt at forklare Guds Ord og Vilje og advaret Folket, og at denne Advarsel er bleven bragt fra dem til andre, som indehaver Præstedommet, og fra dem til andre igen, hvorved Folket er bleven opbygget og styrket samt sat i Stand til at værge sig imod Fristelser og det Onde. Om hele Verden vilde antage disse Sandheder, om hele Verden vilde modtage Advarslerne med Hensyn til det Onde, der eksisterer, og vil modtage Visdom og være villig til at modtage og følge disse Instruktioner, som kommer til dem, eller vil komme til dem, da vil Verden blive meget bedre og vil hurtigere blive moden for Menneskenes Søns Komme.

Herren kan give os Lys, blot vi vil modtaget det. Kun naar vi aabner Vinduerne og Dørene i vore Huse, kan Sollyset komme ind og derved rense og styrke samt bringe Lys og Liv

til dette Hus og derved bortfjerne Usundheden. Og saaledes bør vi holde vore Sjæles Vinduer og Døre aabne, saa Sandheden gennem den Helligaand kan komme ind og styrke og udvikle os og give os mere aandelig Sundhed. Dette er Budskabet, som Kirkens Autoriteter har haft og har i Dag at bringe til alle Folk, ikke alene til de Sidste Dages Hellige, men til hele Menneskeheden, at dersom de vil modstaa Fristelserne og overkomme det Onde, om de vil antage og adlyde Evangeliet, skal de tiltage i Sandhed og Kundskab, og de skal udvikle sig i alt, der vil gøre dem til bedre Mænd og Kvinder, de skal tiltage i Kærlighedens Aand til deres Medmennesker og nyde en sand Glæde og forberedes til at møde Herren.

Jeg beder, at Herren vil hjælpe enhver af os til at forstaa den Anledning, vi har til at lytte til de Instruktioner, der gives os; thi de er for vort eget Bedste, ikke for nogen andens. Enhver af Herrens Befalinger er for vor Fremgang og Vækst. Herren vil fremskynde Tiden og udvikle os i Aanden, hvorved vi vil blive i Stand til at leve, som om vi var af eet Hjerte og eet Sind. Maa Tiden snart komme, da vi maa blive forenet i Kærlighed, Fred og Glæde, jeg beder i Jesu Kristi Navn, Amen.

EN MÆRKVÆRDIG TILDRAGELSE

Fra Ældste Geo. William Thulin i Drammen har vi modtaget følgende vedrørende Helbredelse ved Guds Kraft, hvilken har fundet Sted i Drammen for en Tid siden.

Ældste Thulin skriver:

En herboende Mand, Johannes Sukkestad, som i lang Tid havde undersøgt vore Lærdomme og var kommen til den Forstaaelse, at disse var i Overensstemmelse med Evangeliets Sandheder, men, skønt opmuntret dertil af Ældsterne, syntes han alligevel ikke at kunne vise Lydighed dertil. Tiden kom, da Herren lagde sin tugtende Haand paa ham, han blev syg

og syntes at være Døden nær, hvorfor han fremsatte Ønsket om at blive salvet af Ældsterne. Min Medarbejder, Ældste John W. Olsen, og jeg gik til hans Hjem, hvor vi fandt ham lidende og i store Smerter. Efter hans Ønske salvede vi ham med Olie i Herrens Navn, og med den Myndighed, som er lagt i Præstedømmet, bød vi Sygdommen forlade hans Legeme. Efter Handlingens Udførelse satte han sig straks op i Sengen og begyndte at tale med os sigende: »Jeg tror ikke, jeg kan leve at se den næste Dag.« Vi sagde til ham, dersom han vilde love Herren, naar han blev rask, at vise Lydighed til Evangeliet ved at blive døbt, da vilde Herren velsigne ham med Helbred, hvilket han lovede. Den næste Dag, da jeg gik for at se til ham, fandt jeg til min store Overraskelse ham arbejdende i Gaarden. Jeg opmuntrede ham da til at ihukomme sit Løfte til Herren og tilføjede, at Herren lader sig ikke spotte, han kan tage Deres Liv naar som helst, hvorved De vil miste den Anledning, De nu har til at adlyde hans Bud, som De har lovet. Vor Ven syntes at forglemme sit Løfte, han viste ingen Trang til at annamme Evangeliet og derved blive Medlem af Jesu Kristi Kirke.

Til min store Forundring blev jeg nogle Dage efter overrasket ved at høre, at vor Ven i en dødelig Tilstand var bragt paa Hospitalet og ikke alene dette, men han var lagt ind paa en Stue, som almindeligt kaldes for Dødsværelset, thi Lægen og Sygeplejersken havde sagt til hans Hustru, at han vilde dø i Løbet af Natten, hvorfor det blev tilladt hende at være hos ham. Hans Hustru, der var meget bedrøvet, kom til os og bad os om at salve hendes Mand. Ældste John W. Olsen og jeg gik til Hospitalet, hvor vi fandt den syge i en sørgelig Stilling; men efter Ønske salvede vi ham atter og bød i Herrens Navn Sygdommen forlade ham. Han blev straks bedre og kunde tale lidt med os. Da Lægen sammen med Sygeplejersken kom ind i Værelset om Morgenen og forventede at finde ham død, fandt de ham til deres store Overraskelse ilive, og efter en Undersøgelse konstateredes det yderligere, at Syg-

dommen havde forladt ham; hvorfor han blev indlagt paa en anden Stue og fik Tilladelse til at spise, hvad han ønskede. Dagen efter besøgte vi den syge, som var meget glad ved at se os, vi samtalede om, hvorledes Herren atter havde sparet hans Liv, og jeg opmuntrede ham igen til at ihukomme sit Løfte til Gud og sagde, dersom han vilde gøre dette, da skulde han atter genvinde sit Helbred. Vor Ven havde nu faaet Forstaaelsen af, at der var en højere Magt, som havde sparet hans Liv, og besluttede nu at gøre Alvor af at holde sit Løfte til Gud om at blive et Medlem af Jesu Kristi Kirke ved Daab, saa snart det kunde lade sig gøre.

Sidste Høstkonference blev Johannes Sukkestad tilligemed hans Hustru døbt i Oslo. En Maanedstid før var deres Datter blevet døbt. De er alle lykkelige og glade ved at have adlydt Kristi Bud og derved antaget Evangeliet, og de er meget taknemmelige til Herren for, hvad han har gjort for dem, og grunder daglig paa, hvad Herren ønsker af dem for at hjælpe til at fremme hans Sag. Det er ligeledes en Glæde for os Missionærer at erfare, hvorledes Herren har staaet bag ved vore Ord, og at vi derved har set hans Anerkendelse af hans ringe Tjeneres Arbejde og tillige erfaret den store Naade og Langmodighed, han udviser mod sine Børn.

Jeg haaber, denne lille Beretning kan være til Opmuntring for andre, at de derigennem kan lære at kende den Kraft, der udgaar fra Gud gennem hans ringe Tjenere, thi han alene tilkommer Æren.

Ældste *Geo. William Thulin,*
Veberggaten 4, Drammen, Norge.

JULEN NÆRMER SIG.

Et Aar er igen henrundet, og vi staar paany foran Julehøjtiden, den velkomne Gæst med de mange kære Minder, af hvilke nogle gaar helt tilbage til Barndomshjemmet. Julen

er den Højtid, der i den almindelige kristne Verden er anset for den største og fejres til Minde om vor Frelsers Fødsel, han, som var forud bestemt til at overvinde Døden og aabne Himmelens Porte for alle Guds Børn. Julen er den Højtid, der fremfor alle andre Højtider i en udstrakt Grad opvækker Menneskenes Kærlighed til hverandre. Paa den Tid ihukommes mere Herrens Inddeling af de ti Bud i de to store Bud, af hvilke det første lyder: »Du skal elske Herren din Gud med hele dit Hjerte og med hele din Sjæl og med hele dit Sind.« Det andet lyder: »Du skal elske din Næste som dig selv.«

Dersom vi Mennesker ikke alene vilde ihukomme disse to Bud, men ogsaa gøre derefter, da vilde alle Guds Børn paa Jorden have alt det, de trænger til; ingen behøvede at lide Mangel, alle kunde glædes og frydes med hverandre, og der vilde være Kærlighed og Fred blandt Menneskene. Men hvormange er der, som er villig til at adlyde Herrens Befalinger og paatage sig Jesu Kristi Navn?

Ingen Tid er mere passende at udrække vor Haand og hjælpe vore værdige trængende Medmennesker saa langt, som vor Evne rækker, end netop i den Tid, da vi fejrer hans Fødsel, som kom til Verden i saa fattige Kaar og under saa fornedrende Omstændigheder, som hengav sit Liv for sine Medmennesker og led det, som intet Menneske har lidt, og som, endog da han hængte paa Korset, var i Stand til at sige til dem, der havde korsfæstet ham: »Fader, forlad dem, thi de vide ikke, hvad de gør.« Han havde underkastet sig alle Guds Love, adlydt Evangeliets Principper og var et fuldkomment Mønster til Efterlevelse for enhver.

Omendskønt vi som Medlemmer af Jesu Kristi Kirke ikke tror, at Juletiden er den Tid paa Aaret, da vor Frelser blev født, saa kan vi dog alligevel paa passende Maade deltage i Mindehøjtiden og med Taknemmelighed i vore Hjerter mindes ham, som bragte det store Offer for vor Forløsning, men den bedste Maade, vi kan vise vor Taknemmelighed paa, er

dog denne, at vi i det kommende Aar adlyder hans Befalinger, hvilke ikke er svære.

Sluttelig ønsker vi alle Bladets Læsere en glædelig Julefest.

C.

DEN DANSKE MISSION.

ANKOMNE MISSIONÆRER.

Ældsterne Robert L. Erickson, Mt. Pleasant, Utah; Lewis A. Christensen, Tremonton, Utah; Seth Julius Larsen, Canada, og Peter M. Andersen, Oasis, Utah, ankom til København den 28. November 1927 med Dampskibet »Oscar II«. Vi byder dem alle hjertelig velkommen til Arbejdet i Missionen.

BESKIKKELSE.

Robert L. Erickson og Seth Julius Larsen er beskikket til at arbejde i Københavns Distrikt. Lewis A. Christensen i Aalborg Distrikt og Peter M. Andersen i Aarhus Distrikt.

FORFLYTTELSE.

Ældste N. Halvor Madsen er forflyttet fra Aalborg til Københavns Distrikt.

Joseph L. Petersen,
Missionspræsident.

FORNUFTMÆSSIG TEOLOGI.

Af Dr. *John A. Widtsoe* af de Tolvs Raad.

(Fortsat fra Side 368.)

Det harmonerer kun med Indrømmelsen af Menneskets ubeskaarne Handlefrihed, at det er en frivillig Sag for ethvert Medlem at bestemme for sig selv, enten det vil antage eller afslaa et Kald til at udføre dette eller hint Arbejde i Kirken. At En i sin Levetid udfører i det mindste een Mission, betragtes omtrent som det tilvante i Kirken. Der er ingen be-

stemt Tidslængde for en saadan Mission, men i Regelen er den af to eller flere Aars Varighed. Missionærerne er ikke alene de Medlemmer, der allerede er tillagt Kirken, behjælpelig, men de rejser omkring overalt i Verden og prædiker det evige Evangelium for enhver, de kommer i Berorelse med, samt indlemmer saadanne i Kirken, som er modtagelige for Sandheden. Hovedhensigten med Kirkens Missionssystem er, at Evangeliet skal blive forkyndt for hele Menneskeslægten, saa at saa vidt muligt ingen skal have Anledning til at fremkomme med den Undskyldning, at de ikke har hørt noget angaaende Evangeliet.

Missionstjenesten hjemme. Hjemme opofrer hele Kirken sig til Tjeneste i Hjemmemissionen. Præstedømmets Organisationer saa vel som Kirkens Hjælpeorganisationer udgør et Netværk, i hvilket ethvert Medlem kan indrulleres til aktiv Tjeneste. Hjemmemissionarbejdet omfatter Menneskets baade timelige og aandelige Liv. Kirkens organiserede Missionssystem tager Hensyn til alt, der vedrorer Medlemmernes Velfærd, saasom Forlystelser for Kirkens yngre Medlemmer, de Ældres hjemlige Liv, kort sagt alles daglige Pligter.

For det fælles bedste. Kristi Kirke er af den Beskaffenhed, at den hævder og værner om det, der tjener til fælles bedste. Af den Grund er det, at den vedligeholder en uophørlig Missionsaktivitet, der lig Cement sammenføjer Kirkens Medlemmer som et solidt Hele. Kirken stiller sig til Tjeneste, ikke for Enkeltmand, selv ikke for Mængden, men for alle.

TEMPELCEREMONIERNE.

Guds Kirke har altid udmærket sig ved at være i Besiddelse af Templer, i hvilke Evangeliets helligste Gerning kan udfores. Kirkens Aktivitet har altid saa at sige knyttet sig til Templerne.

Uddannelsen. Enhver bor efter bedste Evne bestræbe sig for at erholde Oplysning angaaende de Læresætninger, der omhandler Menneskets Herkomst, dets nuværende Tilstand samt

dets endelige Skæbne; thi uden Kundskab desangaaende er det vanskeligt tilfulde og med Intelligens at rette sig efter Evangeliets Love og Forordninger. Derfor er der draget Omsorg for, at Historien vedrørende Mennesket om »Begyndelsen«, om Nutiden og om Fremtiden, ja lige til den »sidste store Dag« — kan gentages for Kirkens Medlemmer saa hyppigt, som det anses for at være nødvendigt eller tjenligt. I Templerne skænkes denne Belærelse i en organiseret og korrekt Form, for at den ikke skal gaa tabt for Menneskenes Børn. Det vil sige: Templerne kan betragtes som Opbevaringssteder for Evangeliets store Sandheder. Man kan ty til Herrens Hus for at opfriske Erindringen om Læren, der betegner, hvor Mennesket hører hjemme i Naturen.

Begavelserne, der skænkes Kirkens Medlemmer i Templerne, er hovedsagelig Belærelseskursus i den Uddannelse, der staar i Forbindelse med en intelligent Oplysning angaaende saadanne Emner som: Menneskets Tilværelse, førend det betraadte Jordelivets Bane; Historien om Jordens Skabelse, om vore første Forældre; om de forskellige evangeliske Husholdninger, om Betydningen af Jesu Kristi Forsoning, om Evangeliets Gengivelse, samt en Forklaring om de Midler og den Fremgangsmaade, hvorved Glæde her paa Jorden og Ophøjelse i Himmelen kan erholdes. Enhver Belærelsesmetode, man til nærværende Tid kender noget til, anvendes i Templerne i den Hensigt at faa denne herlige, vidunderlige Beretning saa klart og tydeligt fremstillet som muligt, saa at den uudslettelig indprentes paa Sindet hos enhver Deltager. I det Øjemed at gore Evangeliet fra Begyndelsen til Enden letfatteligt, appellerer man til enhver Sans, Mennesket er i Besiddelse af; og muligvis findes der intet Sted paa Jorden, hvor korrekt pædagogisk Undervisning meddeles nojagtigere end i Templerne.

Symbolisk. Mennesket kender naturligvis ikke til disse Grundsandheders inderste Væsen; nej, dette er en Umulighed for Dødelige at begribe. Vi Mennesker fatter kun det, vi for-

medelst vore Sanser formaar at begribe. Og hvad vi véd, har vi lært ved at benytte os af Symboler. Skrevne Bogstaver er kun Symboler, der repræsenterer mægtige Tanker, som ad denne Vej med Lethed kan overføres fra Sind til Sind. En storartet Symbolik paavirker Mennesket gennem hele Livet.

Det er indlysende, at de mægtige, evige Sandheder, der omslutter alt, Mennesket er eller kan haabe at blive, ikke kan bogstavelig udtrykkes i Ord; ejheller forsøger man paa i Templet at gøre saa. Tværtimod, den herlige og underbare Tempelgudstjeneste er i Virkeligheden en ophøjet Symbolik. Formedelst Symboler, der betegnes ved Tale, ved Handlinger, ved Farver og ved Skikkelser, opklares for Sindet de store Sandheder, der henhører til Menneskets Historie.

Pagter. Under Tempelgudstjenesten erholder de, der modtager deres Begavelser, speciel Undervisning med Hensyn til deres Færd som Guds Børn paa Jorden. For Eksempel: Baade Mænd og Kvinder (thi i Kristi Kirke findes der kun *en* Moralstandard for begge Køn) modtager her Belærelse om Nødvendigheden af at holde sig moralsk ren og ubesmittet af Synd; de formanes til at leve i Kydskhed; til at modstaa Selviskheden; til at være dydige, sandhedselskende o. s. v. De belæres endvidere om, at de maa opofre sig selv og alt, de ejer, eller kan komme til at eje, for Sandhedens herlige Sag, samt være behjælpelig med at lære deres Medmennesker det evige Evangelium at kende, saa at den store, oprindelige Plan kan udarbejdes i Overensstemmelse med Guds Vilje. De, der modtager deres Begavelser, gør til Gengæld Pagt med hverandre og med deres Gud, at de vil overholde de Belærelser, der er bleven dem given, og sætte dem i praktisk Udøvelse i deres daglige Liv. Paa denne Maade bliver Menneskets Livsvirksomhed baade aktiv og betydningsfuld. Der forklares ogsaa, at Ikkeopfyldelsen af disse Løfter — hvor Kundskab desangaaende er bleven skænket — vil blive straffet. Som allerede er bleven tydeliggjort, er dette simpelthen i Overensstemmelse med Loven, der bestemmer Straf for Ulydighed.

Det er kun ved at bruge den Kundskab, man har erhvervet sig, at man kan erholde større Kundskab. Hele Tempelgudstjenesten har et meget logisk Belæringssystem til Grundlag.

Velsignelser. Ved Undervisningen i Templet lægges der Eftertryk paa, at Velsignelser vil følge dem, der annammer og udøver Sandheden, og som lever et gudeligt Liv og Levned. Begavelsestjenesten i Templet er en Velsignelse i Ordets fuldeste Betydning. Tanken om Straf fremhæves ikke i Templet i samme Forhold, som man dvæler ved Muligheden for Mennesket at erholde store og herlige Velsignelser, formedelst en intelligent Lydighed mod de Sandheder, der fra Tid til anden skænkes det.

(Fortsættes.)

SØNDAGSSKOLENS NADVERVERS OG KORLEKTIE
for Januar 1928.

Nadververs:

Ydmygt med Ærbødighed
forvisset om Guds Kærlighed
jeg tager nu af Vand og Brød
til Minde om min Frelsers Død.

Korlektie:

Thi enhver, der gør min Faders Vilje, som er i Himlene, han er min Broder og Søster og Moder.

Math. 12. Kap. 50. V.

INDHOLD:

SKANDINAVIENS STJERNE, Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges Organ i Danmark og Norge, udkommer den 1. og 15. i hver Maaned og koster 6 Kroner pr. Aar eller 25 Øre pr. Nummer. Til Salg paa alle Missionens Kontorer.
Udgivet og forlagt af JOSEPH L. PETERSEN, Korsgade 11, Kbhvn. N.
Trykt hos F. E. Bording.